

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 61. Quid dicendum sit de illo, qui addit, commutat vel invertit aliquid in Missa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

quæ præcedunt evangelium , quia talis adhuc censetur legere Missam integrum : sed de hoc judicet lector , inquit Gob. n. 763. quidquid autem sit , probabile est , quod dicit Llamas , quia qui ea non audit , quæ præcedunt evangelium , nihilominus Missam audit , ergo etiam verè dicitur legere Missam , qui reliqua legit ; impotentia autem excusat à præcedentibus .

Q. 61. Quid dicendum fit de illo , qui addit , com- 429.
mutat vel invertit aliquid in Missa . R. §. 1. Adde-
re collectam ultra præscriptas vix erit peccatum , excusat enim facilè causa aliqua vel devo-
tio , Pasq. q. 215. contra Gob. in Exp. t. 3. n. 748.
qui dicit sub veniali requiri causam peculia-
rem : Dicere autem gloria aut credo , cùm omit-
tendum esset , est tantùm veniale , Suar. Gob. nu.
747. Excipit Averfa q. 11. s. 12. §. Sextò , nisi fie-
ret cum magna deformitate , ut si alerutrum
diceretur in Missa de Requiem . Putat etiam Spo-
rer n. 427. fore mortale , si notabiliter multùm
adderetur ad Missam .

§. 2. Non peccaret , qui sub longo cantu ad 430.
gloria vel credo modestè oraret vocaliter aut eti-
am recitaret parvas Horas , quas teneret memo-
riā : Quod multò magis valet de Diacono &
Subdiacono in solenni Missa , Caj. Tan. Gob. n.
753. contra Tamb. Lohn. p. 2. tit. 10. n. 5. qui di-
cunt esse veniale , si celebrans faciat .

§. 3. Intermiscere meditationem seu consi- 431.
derationem circa ea , quæ tum geruntur in Mis-
sa , nullum est peccatum , quamvis fiat quædam
interruptio : quia censetur esse moralis conti-
nuatio , cùm mens maneat applicata Missæ ,
Nav. Quarti. V. dicta n. 252.

§. 4. Commutatio voluntaria precum in alias 432.
preces

preces non approbatas, si fiat in materia notabili, est mortale; si autem mutatio fiat in aliis preces approbatas in Missali, v. g. unius epistolæ, evangelii vel præfationis in aliam, secundum Pasq. q. 221. regulariter est veniale tantum, quia non inducitur magna deformitas, qualis tamen esset, inquit Aversa §. Nonò, si Evangelium Paschatis conjungeretur cum epistola defunctorum, aut alio simili modo.

433. §. 5. Mutare in alia verba Synonyma, putat Quarti semper esse veniale tantum, quia per hoc etiam non inducitur magna deformitas, quamvis Pasq. dicat in materiâ notabili etiam fore mortale.
434. §. 6. Imperfectè mutare actiones, v. g. breviorem crucem facere, inclinare os prope altare & non formare osculum, Suar. & Quarti putant esse veniale, quamvis contradicat Pasq. q. 224., nullum in eo agnoscens peccatum.
435. §. 7. Quando dicitur Missa vel collecta contra Paganos, nomen Paganorum mutari non potest, dicendo Turcarum, hæreticorum, S. Congreg. 29. Junii 1689.
436. §. 8. Si quis loco Episcopi nominandi in canonе nominet Generalem sui Ordinis, Dian. p. 2. t. 14. R. 4. dicit à Papa & S. Congreg. damnari mortalis, sed Redriq. Bordon. Tamb. Sporer n. 428. dicunt non constare de tali declaracione, adeoque non fore mortale, nisi fieret animo mutandi ritum, vel in contemptum Episcopi.
437. §. 9. Inversio partium ejusdem rationis est tantum veniale, uti si recitetur una oratio vel una epistola ante aliam: quod probabile etiam est, licet principalis oratio non dicereur primo loco. Si autem partes sint dissimiles, ex propo-

site

sito eas invertere erit mortale, ut si evangelium legatur ante epistolam, in his enim est magna deformitas: & colligitur ex iis Doctoribus, qui volunt omissam unam partem Missæ non esse repetendam, Pasq. q. 222.

Q. 62. Quid notaum sit circa expressionem 438. verborum in Missa. B. seqq. §. 1. Si quis notablem partem verborum Missæ ita formet intra labia & dentes, ut secluso omni impedimento seipsum audire non posset, peccat mortaliter, quia non legit Missam vocaliter, nam oratio vocalis, prout à mentali distinguitur, debet habere sonum, omnis autem sonus est audibilis, cùm sit objectum auditūs, ut dixi L. 4.n.1294. & docet cum communione Pasq. q. 231. contra Az. Tamb. Caram. Bass. De Horis §. 2. Quarti p. 1. t. 16. d. 2. & alios apud Dian. p. 2. t. 12. R. 9. qui putant sufficere, quod verba formentur per motum oris & linguae, dicunt enim orationem esse non purè mentalem, ergo vocalem: quam sententiam Gob. nu. 813. videtur admittere ut probabilem: notantque Nav. & Fill. posse servire scrupulosis.

§. 2. Si quis omnia, quæ dici debent altè, legat submissè, non peccat mortaliter, Quart. Pasq. q. 231. Peccare autem venialiter, docet cum aliis Sanch. in conf. L. 7. c. 2. dub: 8 n. 6. quia Missa est officium publicum, quod communicari debet cum populo, ut sic excitetur ad devotionem. Pasq. tamen q. 230. probabilius dicit nullo modo peccare celebrantem, dummodo ita altè exprimat verba, quæ altè dici debent, ut excedant terminos secretæ orationis, licet populus audire non possit, eò quod Rubrica id ordinans nullum contineat præceptum. Quarti dub.